

forarget over, at jeg havde brugt Udtrykket „Forretningsmand“ i denne Forbindelse, og sagde, at Staten er ikke nogen Forretningsmand. Nej, naar man ser tilbage paa den Administration, der har været i de forløbne Aar, har det ærede Medlem saa lysende Ret i, at Staten ikke er Forretningsmand, men det var maaske dog ikke saa ilde, om den en Gang imellem tog forretningsmæssige Hensyn. Det ærede Medlem bebrejdede mig meget stærkt, at jeg havde paralleliseret med Overtrækningen paa de forskellige Nævns Konti, thi dem havde Finansministeriet intet med at gøre. Det er en aldeles overraskende Oplysning, at de forskellige Nævn, som dog kun handler paa Statens Vegne og disponerer over Statens Midler, for det er dog Staten, som til syvende og sidst skal dække de fremkommende Underskud — hvad den ogsaa i rigeligt Maal har maattet gøre — skal kunne laane Penge i Millionvis, uden at Finansministeren skulde have noget dermed at gøre eller føre nogen som helst Kontrol dermed. Selvfølgelig skulde Finansministeren gøre det. Og det har ikke været forbigaaende Transaktioner. Et af de Mellemværender, jeg omtalte, Mellemværendet med Landmansbanken, begyndte 1. September 1918 med en Debet-saldo af 632 000 Kr., det fortsattes indtil 31. Marts 1919 og sluttede med en Debet-saldo paa 12 661 000 Kr. Derefter afvikledes det langsomt. Men det er kun et Eksempel paa disse forskellige Overtrækninger, og at det skulde være noget, der var Finansministeren uvedkommende, og at det ikke skulde betyde en Forpligtelse for Staten i det hele taget, er mig fuldkommen hebraisk. Jeg forstaar ikke et Muk af hvad det ærede Medlem har udviklet, for det er dog Statskassen, der til syvende og sidst maa have Ansvar for Forpligtelser, der indgaas, hvis ikke disse Forpligtelser afvikles. Her synes jeg derfor, det ærede Medlems Bemærkninger var fuldstændig ved Siden af.

Med Hensyn til Diskontooverenskomsten med Nationalbanken skal jeg blot bemærke, at den højere Rente indtraadte fra 31. Marts 1920. Det er sket efter selve den Overenskomst, som det ærede Medlem har afsluttet.

Brandes: Den højtærede Finansminister erklærede, at han ikke vilde give de Oplysninger, som jeg kunde ønske, og som jeg vil antage, jeg kan faa Finansudvalgets Tilslutning til at forlange tilstillet. Disse Forespørgsler vil han ikke besvare.

Jeg har aldrig før hørt, at en Minister nægter at give Oplysninger, som et Udvalg udbeder sig, naar saadanne Oplysninger kan gives. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Finansminister skal give mig Oplysning om, hvad hans Skøn er om, hvad indeværende Finansaar vil komme til at betyde med Hensyn til Indtægt og Udgift, men de Oplysninger, som Finansministeren har, tror jeg dog, at han bliver nødt til at udlevere, naar Landstingets Finansudvalg kræver det. Det er min Ret som Rigsdagsmand at forlange dem, og jeg har i Sinde at benytte mig af den. Jeg kan umuligt tænke mig, at den højtærede Minister, naar han har overtænkt Sagen, vil nægte at svare paa ganske almindelige Spørgsmaal, der stilles til ham. (*Finansministeren:* Er det Spørgsmaal, jeg kan besvare?). Jeg skal saamænd nævne Finansministeren et Spørgsmaal. Det er: Hvad opfører Statsbogholderiet Indtægt og Udgift til for de 11 Maaneder af Finansaaret, der er gaaet? Det har den højtærede Finansminister, hvis da ikke alle Sædvaner er forandrede, faaet at vide eller faar at vide i disse Dage fra Statsbogholderiet. Deraf kan man slutte, hvad man vil, men jeg kan umuligt tro, at den højtærede Finansminister vil nægte Finansudvalget en saadan Oplysning og andre, jeg skal tillade mig at kræve. Saa det kan vi vel nok komme ud af.

Finansministeren siger, at han nægter at give saadanne Oplysninger, fordi de kan være mere vildledende end vejledende, og hentyder til, at jeg i tidligere Dage har givet saadanne. Nu vil jeg dog gøre opmærksom paa, at den sidste, jeg gav, blev meddelt i Slutningen af Finansaaret 1919—20, og den var rigtig. Den var ganske sikkert ikke rigtig paa enkelte Millioner, det kunde den ikke være; men den var i det hele rigtig, medens den Oplysning, den højtærede Finansminister gav senere hen — det var vist i Juni Maaned —, var forkert. Det blev sagt, at den Opstilling, jeg gav af Indtægt og Udgift for Finansaaret 1919—20, var lavet i Valgøjemed, fordi den stillede sig gunstigere, end man ventede. Den højtærede Finansministers Oplysning var naturligvis ikke givet i Valgøjemed. Der skulde ganske vist være Valg, men den gik ud paa, at Forholdene var langt ugunstigere, end de viste sig at være. Maaske det er den højtærede Ministers egne Spor, der skræmmer; mine kan det altsaa ikke være. Jeg tror, det er en Finansministers Opgave at holde Tingene nogenlunde a jour med den finansielle Situa-